(74) "इष गतौ" (IV-दिवादिः-1127-सक. सेट्. पर.)

'इष्णात्याभीक्ष्ण्ये, इच्छायामिच्छेद्, गत्यर्थ इष्यति।' (श्लो 168)

इति देवः।

एषकः-षिका,	एषकः-षिका,	[1]एषिषिषकः-षिका;
[2]एषिता-त्री,	एषयिता-त्री,	एषिषिषिता-त्री;
[3]इष्यन्-न्ती,	एषयन्-न्ती,	एषिषिषन्-न्ती;
एषिष्यन्-न्ती-ती,	एषयिष्यन्-न्ती-ती;	एषिषिषिष्यन्-न्ती-ती;
—	एषयमाणः,	एषयिष्यमाणः;
इट्-इषौ-इषः;	—	—
इषितम्-[A]तः-तवान्,	एषितम्-तः,	एषिषितः-तवान्;
[4]इषः, एषः, प्रैषः[5],	एषिषुः,	एषयिषुः;
एषितव्यम्,	एषयितव्यम्,	एषिषितव्यम्;
एषणीयम्,	एषणीयम्,	एषिषणीयम्;
एष्यम्, [B]प्रैष्यः,	एष्यम्,	एषिषिष्यम्;
ईषदेषः, दुरेषः, स्वेषः;	—	—
इष्यमाणः,	एष्यमाणः,	एषिषिष्यमाणः;
एषः,	एषः,	एषिषिषः;
[A]एषितुम्,	एषयितुम्,	एषिषितुम्;
[6]एषणा, [7]परीष्टिः-पर्येषणा,	अन्वेषणा,	एषिषिषा, एषयिषा;

1. ओणेर्ऋदित्करणात् उपधाकार्यं प्रबलम्। पूर्वं लघूपधगुणे द्वितीयस्यैकाचः 'षिस्' इत्यस्य द्वित्वम्।
2. 'तीषसह—' (7-2-48) इतीड्विकल्पस्तु नात्र प्रवर्तते, 'इषेस्तकारे श्यन्प्रत्ययात् प्रतिषेधो वक्तव्यः' (वा. 7-2-48) इति वार्तिकात्।
3. 'दिवादिभ्यः श्यन्' (3-1-69) इति श्यन्। श्यनः ङिद्वद्भावात् गुणो न।
4. 'इगुपधज्ञा—' (3-1-135) इति कर्तरि कः।
5. 'प्रादूहोढोढ्यैषैष्येषु' (वा. 6-1-89) इति वृद्धिः।
6. 'इषेरनिच्छार्थस्य' (वा. 3-3-107) इति युच्।
7. 'परेर्वा' (वा. 3-3-107) इति युच् वा।

A. 'एषितुं प्रेषितो यातो मया तस्यानुजो वनम्॥' भ. का. 5-82.

B. 'देहि प्रभोः प्रैष्य सुखोहनाय मे जोर्णांशुकायस्त्वमझोर्णमंशुकम्॥' धा. का. 2-57.